

περιέχουσιν εἰδήσεις καὶ ὑπομνήματα πολλοῦ λόγου, ἀναφέρουσιν οἱ Ἐνετοὶ ἱστοριογράφοι, καὶ μάλιστα Βίκτωρ ὁ Σάνδος ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ (1).

Ἰωάννης Ζυγομαλάς.

Κατήγετο ἐξ οἰκογενείας μεταναστευσάσης ἐξ Ἄργους εἰς Ναύπλιον, καὶ κειθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὰ περὶ τούτου ἐκτίθησιν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοδόσιος, γράφων τῷ 1581 πρὸς Κρούσιον

« Ὡς ἐν τοῖς εὐεργετικοῖς ἀρχοντικοῖς γράμμασι τὸ γένος ἡμῶν
 » ὄρω, πρὸ τριακοσίων ἤδη ἐνιαυτῶν ὅτε Γουιδῶν τις Ντεβὶν λεγόμενος
 » Γάλλος, καὶ ὁ μετὰ τοῦτον Ἰάκωβος Ντὲ λα Ρόκας, ἡσάν ποτε
 » κύριοι Ἀθηνῶν, καὶ ἐνωτίζοντο, ὅτι ἡ νέων Ῥωμαίων, εἴτε
 » Γραικῶν βασιλεία, ἀσθενεῖν ἄρχεται, καὶ εἰς Ἄργος μετόκησαν τό-
 » τε Μιχαὴλ Καγομαλᾶν θυσασυροφύλακα εἶχον· καὶ πᾶν ὅτι ζυγῶ
 » διεδίδετο ἦν ἐπ' ἀδείας αὐτῶ· ὅθεν, ὡς οἶμαι, καὶ τὸ Ζυγομαλάς
 » ὠνομάσθη, ζυγοστατεῖν ὠρισμένος, καὶ τὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς διευθε-
 » τεῖν· καὶ μετὰ Μιχαῆλον Ἰωάννης Ζυγομαλάς, ὃς καὶ μετόκησεν
 » εἰς Ναύπλιον· Ἀργεῖοι γὰρ τὸ ἀνέκαθεν ἡμεῖς· καὶ μετὰ Ἰωάννην
 » Εὐστάθιος ὁ ἐμὸς πάππος· εἶτα πατὴρ Ἰωάννης ὁ ἐμὸς, καὶ ἐγὼ
 » σὺν Θεῷ, ἔχων ἀδελφὸν ἓνα καὶ ἀδελφὰς δύο, μετοικήσαντες αὔθις
 » ἀπὸ Ναυπλίου πρὸ κς' ἐτῶν ἐνταῦθα, αἰτίου ὄντος καὶ ἀξιώσαν-
 » τος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάσαφ, τῶν μαθημάτων
 » ἕνεκα, ἵνα μεταδῶ ταῦτα· οὐδεὶς γὰρ ἦν τότε ὁ διδάσκων γράμ-
 » ματα· καὶ ἐδίδασκε τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τέχνην εἰς μαθητὰς
 » ἐξ ὧν εἰσιν οἱ πλείους. . . Εὐχὴν Σολομώντιον εἶχε καὶ ἔχει τὸ
 » γένος ὑμῶν οὔτε πλοῦτον, οὔτε πενίαν, ἀλλὰ τὰ δέοντα, καὶ οὔτε
 » τῶν περιδρόμων οὔτε τῶν ἀφανῶν, μούσαις συνόντων καὶ ὑπηρε-
 » τούντων αὐταῖς καὶ τῇ μεταδόσει τούτων, καὶ ταῖς ἐπιστήμασι
 » βοηθούμενοι καὶ τρεφόμενοι (2) ».

Ὁ Ἰωάννης παιδευθεὶς ὑπὸ Ἀρσενίου Ἀποστόλη (3), μετέβη ὡς διδάσκαλος ἐν Κωνσταντινουπόλει, προσκλήσει, τοῦ μαθητοῦ του (4) πατριάρχου Ἰωάσαφ Β', κατὰ τὸν τέταρτον χρόνον τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ (1555). Τιμηθεὶς τῷ ὀρφικίῳ τοῦ ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐδίδαξε τὴν τε Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν εἰς πολλοὺς μαθητὰς,

(1) Ἑλληνομν. σελ. 327.

(2) Turcogræcis, σελ. 92.

(3) Ἐπιθ. Βίον Μανουὴλ Κορινθίου, σελ. 123. σημ. 1.

(4) Δωροθέου Χρονογράφος.

